

*Sygnatura akt VI U 834/12*

## WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 listopada 2013 roku

Sąd Okręgowy w Gorzowie Wielkopolskim - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący SSO Tomasz Korzeń

Protokolant st. sekr. sądowy Aneta Symeryak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 20 listopada 2013 roku

***sprawy z odwołania E. M.***

od decyzji z dnia 05 czerwca 2012 roku znak (...) -1/15/J

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w G.

o przywrócenie renty

***zmienia zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w G. z dnia 05 czerwca 2012 roku znak (...) -1/15/J w ten sposób, że przywraca ubezpieczonej E. M. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od dnia 01 marca 2012 do 30 października 2013 roku.***

### **VI U 834/12 UZASADNIENIE**

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. W.. decyzją dnia 05.06.2012r. odmówił E. M. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

Ubezpieczona złożyła odwołanie od decyzji, żądając jej zmiany i przyznanie renty. Podniosła, iż jest niezdolna do pracy. Ma wykształcenie zawodowe i jest z zawodu szwaczką. W zawodzie tym pracowała przez wiele lat. Posiada jedynie kwalifikacje do wykonywania pracy fizycznej. W/w ostatnio pracowała na stanowisku kucharki.

Organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania, powołując się na orzeczenie Komisji Lekarskiej ZUS ustalające brak niezdolności do pracy.

### **Sąd ustalił następujący stan faktyczny:**

E. M. urodziła się w 01.11.1960r. Ma wykształcenie zawodowe - jest szwaczką. Pracowała jako szwaczka i kucharka.

Do 30.11.2011r. pobierała renta z tytułu częściowej niezdolności do pracy. 29.03.2012r. złożyła wniosek o ustalenie prawa do renty. Komisja Lekarska ZUS w Z. orzeczeniem z dnia 28.05.2012r r. ustaliła iż ubezpieczona nie jest niezdolna do pracy. Decyzją z dnia 5.06.2012r. pozwany odmówił przyznania prawa do renty. ***/bezsporne/***

U ubezpieczonej rozpoznano przebyte okołoporodowe uszkodzenie splotu barkowego prawego z ograniczeniem funkcji kończyny górnej, przebyte uszkodzenie prostownika kciuka lewego leczone operacyjnie z ograniczeniem funkcji chwytnej ręki, astmę oskrzelową.

Schorzenie ręki lewej czyni ubezpieczoną niezdolną do pracy, okresowo od listopada 2011 r. do 30 października 2013 r.

W. jest osobą leworęczną i aktualnie stwierdzona dysfunkcja ręki lewej z brakiem przeciwstawiania kciuka powoduje upośledzenie funkcji chwytnej tej ręki. Prawa kończyna górna po okołoporodowym uszkodzeniu splotu barkowego ma znaczne ograniczenie ruchów w stawie barkowym, co powoduje upośledzenie jej funkcji.

Wskazane jest badanie przez biegłego medycyny pracy celem oceny przydatności do poszczególnych zawodów. Badana pracowała bez problemu z upośledzeniem funkcji prawej kończyny górnej, jednakże obecnie doszła jeszcze dysfunkcja i osłabienie ręki lewej co skutkuje częściową niezdolnością do pracy w zawodzie szwaczki oraz kucharza.

**dowód** : opinia biegłych A. K., G. W. k. 25-26, 50, 52

opinia biegłej R. G. k. 61-62

dokumentacja medyczna w aktach ZUS

### **Sąd zważył, co następuje:**

Odwołanie ubezpieczonej zasługiwało w części na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 61 ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz.U.2009.153.1227.; dalej jako ustawa emerytalna), prawo do renty, które ustało z powodu ustąpienia niezdolności do pracy, podlega przywróceniu, jeżeli w ciągu 18 miesięcy od ustania prawa do renty ubezpieczony ponownie stał się niezdolny do pracy.

Ubezpieczona pobierała rentę do listopada 2011 r. Tym samym ustalenia wymagała jedynie, czy jest niezdolna do pracy.

Art. 12 ustawy stanowi, iż niezdolną do pracy w rozumieniu ustawy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu do jakiegokolwiek pracy (ust.2), a częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji (ust.3). Stosownie do treści art. 13 ust. 1 ustawy przy ocenie stopnia i trwałości niezdolności do pracy oraz rokowania co do odzyskania zdolności do pracy uwzględnia się: 1) stopień naruszenia sprawności organizmu oraz możliwości przywrócenia niezbędnej sprawności w drodze leczenia i rehabilitacji, 2) możliwość wykonywania dotychczasowej pracy lub podjęcia innej pracy oraz celowość przekwalifikowania zawodowego, biorąc pod uwagę rodzaj i charakter dotychczas wykonywanej pracy, poziom wykształcenia, wiek i predyspozycje psychofizyczne. Ust. 4 tego przepisu stanowi zaś, iż zachowanie zdolności do pracy w warunkach określonych w przepisach o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych nie stanowi przeszkody do orzeczenia całkowitej niezdolności do pracy.

Sąd dopuścił dowód z opinii biegłych ortopedy, chirurga i lekarza medycyny pracy, a więc specjalistów z zakresu schorzeń zgłaszanych przez ubezpieczoną.

Biegli zgodnie uznali, iż ubezpieczona, osoba leworęczna, z powodu upośledzenia funkcji reki władającej nie jest zdolna do pracy odpowiadającej jej kwalifikacjom. Schorzenie ręki prawej, wniesione do zatrudnienia, nie uniemożliwiało i nie uniemożliwia wykonywania pracy.

Pozwany składał zastrzeżenia do opinii, ostatecznie uznał za przekonującą opinie biegłych po ocenie lekarza medycyny pracy R. G..

Sąd dał wiarę opiniom biegłych. Biegli wskazali występujące u ubezpieczonej schorzenia oraz ocenili ich wpływ na zdolność do pracy. Opinie zostały sporządzone przez wyspecjalizowane osoby w zakresie ich uprawnień. Biegli oparli się na dokumentacji medycznej zawartej w aktach organu rentowego, a także na wywiadzie uzyskanym od ubezpieczonej oraz na bezpośrednim jej badaniu. Opinie sporządzono w sposób konkretny, jasny i spójny. Opinie były zbieżne ze sobą. Zgodnie z wyrokiem Sądu Najwyższego z dnia 03 listopada 1976 r. w sprawie IV CR 481/76 -OSNC

1977/5-6/102 „sąd nie może oprzeć swego przekonania o istnieniu lub braku okoliczności, których zbadanie wymaga wiadomości specjalnych, wyłącznie na podstawie konkluzji opinii biegłego, ale powinien sprawdzić poprawność poszczególnych elementów opinii, składających się na trafność jej wniosków końcowych.” Sąd Okręgowy w pełni podziela przedstawiony pogląd i opierając się o niego uznał, iż opinie biegłych spełniają te kryteria. Wnioski końcowe opinii stanowiły bowiem integralną część z innymi poszczególnymi ich elementami. Analiza wskazanych elementów wskazuje zdaniem Sądu na brak możliwości przyjęcia innego orzeczenia niż te, które wydali biegli. Sąd nie miał tym samym powodów by odmówić opiniom przymiotu wiarygodności.

Dokonana w sprawie analiza wszystkich okoliczności w ujęciu aspektów medycznych (gdzie brany jest pod uwagę charakter i przebieg procesów chorobowych oraz ich wpływ na stan czynnościowy organizmu) oraz socjalnych (gdzie uwzględnia się posiadane kwalifikacje, wiek, zawód, wykonywane czynności i warunki pracy oraz możliwość dalszego wykonywania pracy zarobkowej, a także możliwość przywrócenia zdolności do pracy przez leczenie i rehabilitację lub przekwalifikowanie zawodowe) potwierdziła w ocenie Sądu zasadność stanowiska biegłych i utwierdziła Sąd w przekonaniu, iż ubezpieczona jest niezdolna do pracy nieprzerwanie od zaprzestania pobierania renty do 30.10.2013 r.

Sąd przeprowadził postępowanie dowodowe, z urzędu dopuszczając dowód z opinii biegłych oraz dokumentów w aktach organu rentowego i w aktach sprawy. Sąd oparł się na opinii biegłych oraz na dokumentach, których wiarygodności strony nie kwestionowały. Sąd oddalił wniosek ubezpieczonej o przeprowadzenie dowodu z opinii uzupełniającej biegłych, albowiem ubezpieczona ostatecznie nie kwestionowała okresu niezdolności do pracy.

W związku z tym, Sąd na podstawie art. 477<sup>14</sup> § 2 KPC, zmienił zaskarżoną decyzję i przyznał ubezpieczonej prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od 1 marca 2012 r. (miesiąc złożenia wniosku o rentę) do 30 października 2013 r.